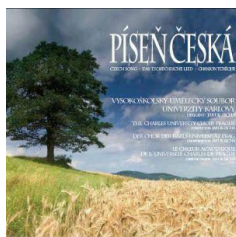

Nahrávky Vysokoškolského uměleckého souboru Univerzity Karlovy, které si můžete zakoupit:

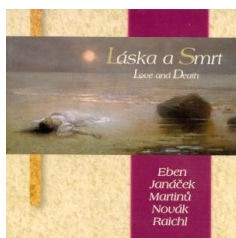
2013 České mše

CD tří mešních kompozic českých autorů – Josef Suk: *Křečovická mše*, Zdeněk Fibich: *Missa brevis* a Josef Bohuslav Foerster: *Glagolská mše*, které vyšlo u příležitosti 65. výročí založení sboru

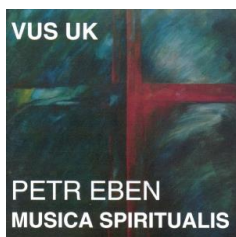
2008 Píseň Česká

profilové CD s tvorbou českých autorů inspirovanou lidovou poezií (Dvořák, Foerster, Martinů, Eben, Fišer, Tučapský a lidové písně)

1997 Láska a smrt – Eben, Janáček, Martinů, Novák, Raichl

sborová díla českých skladatelů na texty lidové poezie

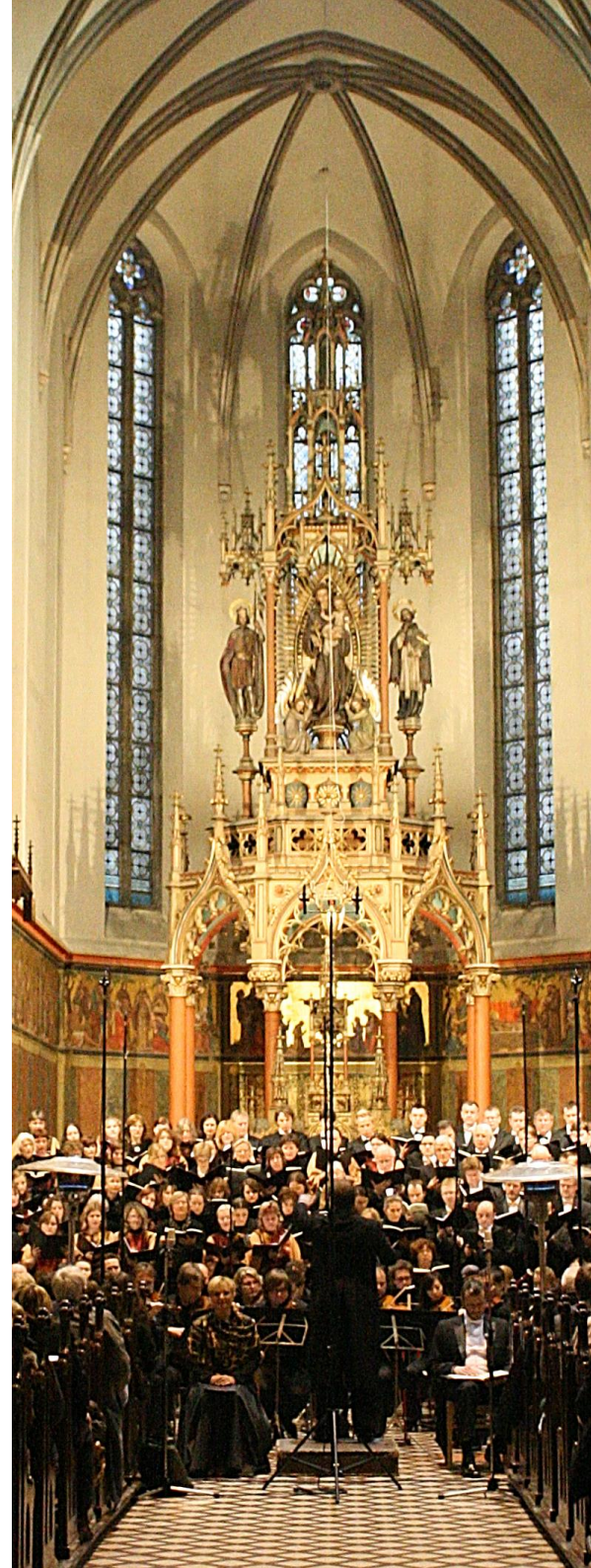

1992 Petr Eben – Musica Spiritualis

duchovní sborová tvorba Petra Ebena

Posloucháte rádi Vysokoškolský umělecký soubor, ale nevíte o jeho nejnovějších akcích? Máme pro Vás snadné řešení. Chcete-li být informováni nejen o koncertech VUSu, **zaregistrujte si svůj e-mail** na <http://eepurl.com/5JBPD>

www.vus-uk.cz

Společný koncert
Vysokoškolského uměleckého souboru
Univerzity Karlovy v Praze
a Chor St. Stephan z Karlsruhe

Giuseppe Verdi

Messa da Requiem

neděle 6. listopadu 2016

15 hodin

kostel sv. Antonína

Strossmayerovo nám., Praha 7

Záštitu nad koncertem přijali

Jeho Excellence

Dr. Arndt Freiherr Freytag von Loringhoven

velvyslanec Spolkové republiky Německo v České republice

Mgr. Jan Čížinský

starosta Městské části Praha 7

Vysokoškolský umělecký soubor také podporují

Unie
českých pěveckých sborů

Vysokoškolský umělecký soubor Univerzity Karlovy

VUS UK je předním českým neprofesionálním sborovým tělesem. Vznikl v roce 1948 a je tak vůbec nejstarším českým akademickým sborem. Soubor je dnes jediným členem Evropské federace mladých sborů (Europa Cantat) v České republice. Vedle pravidelné koncertní činnosti v Praze a v jiných místech České republiky sbor vystupuje často i v zahraničí, navštívil většinu evropských zemí, ale koncertoval i mimo Starý kontinent (Sibiř, USA, Kanada, Izrael, Island, Mexiko, Čína). V roce 1996 zvítězil na mezinárodní soutěži v rakouském Spittalu v konkurenci vybraných dvanácti sborů z celého světa. V roce 2005 zvítězil v soutěži Musica sacra Praga. Zatím posledním vavřínem je vítězství na Festivalu sborového umění v Jihlavě v roce 2009, kde sbor rovněž získal zvláštní cenu poroty za vynikající interpretaci díla Bohuslava Martinů. Od roku 2004 soubor spolupracuje s činohrou Národního divadla v Praze (L. Stroupežnický *Naši Furianti*, L. de Vega *Vladařka závist aneb Zahradníkův pes*, P. de Beaumarchais *Figarova svatba*). Sbor je také aktivní na poli hudebně dramatické tvorby, v roce 2004 se zúčastnil provedení opery *Carmen* v AufSchalke aréně v německém Gelsenkirchenu, a v září 2005 členové VUSu účinkovali ve sboru opery *Tosca* v Bamberku. V oblasti nahrávací činnosti realizoval VUS několik snímků: profilové LP (1988), Bok - *Missa Solemnis* (1990), Eben - *Musica spiritualis* (1992), Dvořák - *Requiem a Stabat Mater* (oboje s partnerským sborem v Karlsruhe, 1995), *Láska a smrt* (Janáček, Martinů, Novák, Eben, Raichl - 1998), opětovná nahrávka Dvořákova *Requiem*, tentokrát pro výroční snímek Pražské konzervatoře (1999), a účast (spolu s VUS Pardubice) na nahrávce skladeb M. Boka *Credo fis-moll a Snové koledy* (2006). Edici uzavírá profilové CD *Píseň česká* (Dvořák, Foerster, Martinů, Eben, Fišer, Tučapský, Lukáš, Mikula, lidové písně - 2008) a nejnovější přírůstek - CD *České mše* (Suk, Fibich, Foerster - 2013). Od září 1999 je hlavním sbormistrem a uměleckým vedoucím souboru Jakub Zicha.

Sbor chrámu sv. Štěpána – Karlsruhe

Sbor chrámu sv. Štěpána v Karlsruhe je sborem s dlouholetou tradicí. Vedle pravidelného spoluúčinkování na svátečních bohoslužbách v hlavním katolickém kostele v Karlsruhe se sbor také proslavil četnými koncerty s vysokou návštěvností, které prosluly i za hranicemi regionu. Sbor nahrál několik CD a rozhlasových nahrávek. Od roku 2005 vede sbor Patrick Fritz-Benzing. Spolu se sborem provedl velká oratorní díla, jako např. *Vánoční oratorium* a *Matoušovy pašije* od J. S. Bacha, oratorium *Mesiáš* od G. F. Händela, *Svoření* od J. Haydna, *Paulus* a *Eliáš* od F. Mendelssohna Bartholdyho, Brahmsovy *Písně lásky* a v neposlední řadě kantátu *Carmina burana* od C. Orffa.

Patrick Fritz-Benzing absolvoval studium církevní hudby s vyznamenáním na hudební vysoké škole ve Freiburgu (varhany – Zsigmond Szathmáry, dirigování – Klaus Hövelmann). Poté absolvoval tříleté nástavbové studium varhan pod vedením Jacquese van Oortmerssena na konzervatoři v Amsterdamu, kde se intenzivně zabýval skladbami pro varhany J. S. Bacha a německou hudbou 19. století. Stal se stipendistou *Německé akademické stipendijní nadace* a je nositelem cen z mnoha mezinárodních soutěží (naposledy obdržel v roce 2003 druhou cenu spolu se zvláštní cenou na soutěži Augusta Gottfrieda Rittera v německém Magdeburku a v roce 2004 pak získal první místo na Walckerově soutěži v německém Schrambergu). Od roku 2005 je regenschorim katolického chrámu sv. Štěpána v Karlsruhe a pedagogicky působí jako lektor na Vysoké škole pro církevní hudbu v Heidelbergu, kde vyučuje varhany. Od roku 2010 působí jako znalec v oboru varhany pro region Karlsruhe.

Program:

1. Introit a Kyrie

2. Dies irae

*Dies irae
Tuba mirum
Mors stupebit
Liber scriptus
Quid sum miser
Rex tremendae
Recordare
Ingemisco
Confutatis
Lacrymosa*

3. Offertorium

*Domine Jesu Christe
Hostias*

4. Sanctus

5. Agnus Dei

6. Lux aeterna

7. Libera me

*Libera me
Dies irae
Requiem aeternam
Libera me*

Účinkují:

Anda-Luise Bogza – *soprán*

Stanislava Jirků – *mezzosoprán*

Paolo Lardizzone – *tenor*

Martin Gurbaľ – *bas*

Chor St. Stephan Karlsruhe, sbormistr Patrick Fritz-Benzing

Vysokoškolský umělecký soubor UK Praha, sbormistr Jakub Zicha

Severočeská filharmonie Teplice

asistent dirigenta Chuhei Iwasaki

řídí **Jakub Zicha**

Prosíme návštěvníky o vypnutí svých mobilních telefonů, z koncertu bude pořízena živá nahrávka. Děkujeme.

Vážení a milí posluchači,

rádi bychom Vás přivítali na již třináctém společném projektu Vysokoškolského uměleckého souboru Univerzity Karlovy v Praze a chrámového sboru sv. Štěpána z německého Karlsruhe. Třináctka nikdy nevěstila nic dobrého a její temná stránka se naplnila i letošní září, kdy nás navždy opustil vynikající sbormistr a pedagog Miroslav Košler. S velkou úctou tak věnujeme tento koncert jeho památce.

Spolupráce obou sborů začala již na jaře roku 1993, kdy VUS poprvé zavítal do Karlsruhe. Od té doby oběma sbory prošly generace zpěváků, u dirigentského pultu se vystřídala řada sbormistrů, ale vzájemná spolupráce stále trvá. Během tohoto partnerství tak zazněly převážně velké kantáty a oratoria světově známých autorů, např. *Requiem* a *Stabat Mater* Antonína Dvořáka, *Missa solemnis in D-dur* Ludwiga van Beethovena a *Mše f-moll* Antona Brucknera. Ve výčtu by neměl chybět ani zástupce vynikající italské skladby Giuseppe Verdi, jehož *Messa da Requiem* zazní právě na dnešním koncertu. Splácíme tak pomyslný dluh, kterým doplňujeme mozaiku velkých kantát světového věhlasu.

Nechť Vám dnešní koncert přinese příjemný pocit na duši a je tak tím nejlepším důkazem, že „hudba sbližuje lidi a spojuje národy“.

Přejeme krásný hudební zážitek.

Eva Svobodová

Severočeská filharmonie Teplice

První zmínky o konání koncertů teplického orchestru pocházejí již z roku 1828, ovšem za datum jejího oficiálního založení se považuje 14. duben 1838. Na konci 19. století měl orchestr více jak 90 členů a dirigovali jej významní dirigenti, např. Felix von Weingartner, Richard Strauss, Siegfried Wagner aj. Koncertovali s ním světoví umělci, např. Pablo de Sarasate, Eugène Ysaÿe, Bronislaw Huberman, Fritz Kreisler a další. Činnost orchestru byla přerušena během druhé světové války a obnovena až v roce 1948. Od té doby působila na dirigentském postu orchestru řada českých významných dirigentů, včetně Josefa Hrnčíře, Martina Turnovského, Vladimíra Válka, Libora Peška, Jaroslava Soukupa, Jana Štvána nebo Tomáše Koutníka. Od roku 1997 stojí v jejím čele kanadský dirigent Charles Olivieri-Munroe. V posledních deseti letech Severočeská filharmonie Teplice výrazně rozšířila své zahraniční i tuzemské aktivity. Během roku absolvují tepličtí filharmonikové více jak 140 koncertů, z toho kolem 40 v zahraničí, např. v Německu, Itálii, Rakousku, Španělsku, Švýcarsku, Monaku, Francii, Belgii, Dánsku, Portugalsku, Chorvatsku, Slovinsku, Maďarsku, Slovensku, Srbsku, na Maltě a dalších zemích. Filharmonie začíná působit ve významných evropských centrech, např. v Mnichově, Berlíně, Basileji, Paříži, Valencii, Lisabonu, Bělehradě, Budapešti, Záhřebu, Ljubljani, Bordeaux, Toulouse, Grenoblu, Madridu, Vallettě a dalších městech. Na podzim roku 2013 absolvovala Severočeská filharmonie Teplice turné do Asie, kde navštívila postupně Vietnam, Kambodžu, Hong Kong, Singapur, Malajsii a Brunej. Koncertovala za přítomnosti královských rodin například v malajském Kuala Lumpur v sále Dewan Filharmonik Petronas, nebo v kambodžském Phnom Penhu či v brunejském Bandar Segi Begawar. V příštích letech se již nyní plánují turné do Thajska a Číny, ale i do Brazílie, Chile, Argentiny nebo Uruquae. Díky bohaté zahraniční spolupráci a díky výborným zahraničním kontaktům s agenturami, může SČF zvát do své domácí dramaturgie řadu vynikajících světových umělců, jakými jsou např. Misha Maisky, Sharon Kam, Shlomo Mintz aj. Severočeská filharmonie je zvána na prestižní české i zahraniční festivaly, např. Pražské jaro, Janáčkův máj, Janáčkovy Hukvaldy, Festival zakázané hudby Terezín, Festival Český Krumlov, Festival Emy Destinové aj. Severočeská filharmonie Teplice je též pořadatelem Hudebního festivalu Ludwiga van Beethovena, který byl založen v roce 1964 a koná se v průběhu měsíce května a června na celém území severočeského regionu.

Jakub Zicha - dirigent

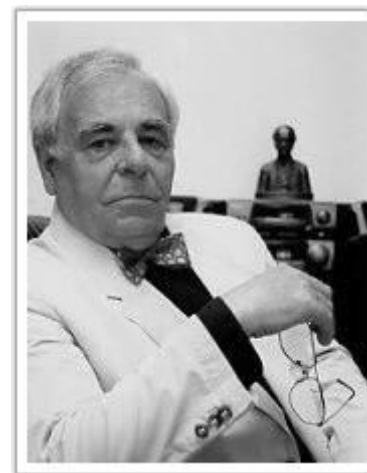

Je absolvent Pražské konzervatoře v oboru viola (K. Špelina – 1995) a dirigování (M. Němcová, H. Farkač, J. Kasal a M. Košler – 2001). Jeho absolventský koncert v listopadu 2000 byl zařazen do programu „Praha – evropské město kultury“. Již v době studií se stal členem Myslivečkova komorního orchestru, s nímž jako sólista vystupoval u nás i v zahraničí (1989 – Skotsko a Německo, 1993 – Anglie a Wales). Jako člen různých komorních souborů uskutečnil řadu nahrávek pro gramofonová vydavatelství (Deutsche Grammophon, Supraphon aj.).

Je zakladatelem a uměleckým vedoucím souboru Pražští chrámoví sólisté, jenž se specializuje na uvádění předklasické hudby. Od září 1999 působí ve funkci uměleckého vedoucího a sbormistra VUS UK, v letech 2007-2015 působil jako regenschori v minoritském kostele sv. Jakuba na Starém Městě. Od podzimu 2011 pracuje

jako asistent sbormistra Pražského filharmono-nického sboru.

V roce 2003 byl vyzván Evropskou federací pěveckých sborů Europa Cantat (EC), aby pro připravovaný sborník vánočních písní evropských národů přispěl za Českou republiku. Pro CD nahrávku nastudoval s VUS UK *Requiem* A. Dvořáka, pro koncertní provedení pak díla L.v.Beethoven (*Missa solemnis*, *Symfonie č. 9*), C. Orff (*Carmina burana*) aj. V roce 2007 s VUS UK a jeho hosty kompletně připravil a natočil CD *Píseň česká*. V červnu 2000 v Praze jako první nastudoval a uvedl novodobou rekonstrukci *Requiem* W. A. Mozarta podle nejnovějších výzkumů anglického hudebního vědce C. F. Maundera, v říjnu téhož roku v Praze opět v premiéře uvedl *Korunovační mši* W. A. Mozarta s chlapeckým sborem *Pueri gaudentes*. Jako asistent dirigenta se podílel na premiérovém nastudování opery P. Trojana *Bylo nás pět*, uvedené na festivalu Pražské jaro 2003. Od června 2004 spolupracuje s Národním divadlem v Praze; hudebně připravil inscenace činohry *Naši Furianti* (L. Stroupežnický, režie J. A. Pitínský), *Vladařka závist* (Lope de Vega, režie E. Eszényi) a *Zvony* (Fr. Šrámek, režie J. A. Pitínský). V listopadu 2003 byl vybrán k účasti ve finálové části mezinárodní dirigentské soutěže v Tokiu. Spolupracuje také s renomovanými sólisty: Nao Higano, Ivan Kusnjer, Luděk Vele. Pracuje dále s významnými českými hudebními tělesy (Pražská komorní filharmonie, Filharmonický komorní orchestr, Praga Sinfonietta, Jihočeská komorní filharmonie České Budějovice, Kühnův smíšený sbor, Pražský komorní sbor), je pravidelným členem porot mezinárodních soutěží Praga Cantat a Young Prague a věnuje se také hudební režii. Od září 2001 pedagogicky působí na Pražské konzervatoři.

Tento koncert s úctou věnujeme památce vynikajícího sbormistra a pedagoga Miroslava Košlera.

Miroslav Košler pocházel z muzikantské rodiny, jeho otec byl violistou orchestru Národního divadla. Starší bratr Zdeněk (1928 – 1995) byl významný český dirigent. Jejich vztah byl tak od mládí v dobrém poznamenán společnou volbou povolání. Když Zdeněk začal vydělávat (prvním zaměstnáním bylo místo korepetitora v ND) a chtěl doma přispívat něco na domácnost, jejich otec to odmítl, nicméně „přidělil“ mu péči o mladšího bratra. Miroslav Košler pak vyprávěl, že Zdeněk na jeho studia dohlížel opravdu pečlivě a on si k němu nedovolil sebemenší výmluvy, které by si třeba dovolil k rodičům.

V roce 1962 úspěšně absolvoval dirigentský obor na AMU v Praze. Již od roku 1951 působil jako sbormistr Pěveckého sboru ČKD Praha (později Pražský smíšený sbor – PSS), od roku 2010 byl jeho čestným uměleckým ředitelem. V letech 1970 až 1995 byl hlavním sbormistrem Pražského mužského sboru FOK (PMS). S tímto našim jediným mužským profesionálním tělesem absolvoval nespočet koncertů, na nichž prezentoval zejména hudbu svých autorů nejmilejších, Leoše Janáčka (Martyška Magdónova), Bohuslava Martinů (Polní mše, Izaiášovo proroctví), či Petra Ebena (Missa adventus). V roce 2005 se stal druhým sbormistrem našeho prvního sborového tělesa – Pražského filharmonického sboru.

Byl znám svou objevnou dramaturgií. Zejména s PMS a PSS provedl celou řadu děl soudobých českých autorů: Petra Ebena, Zdeňka Lukáše, Antonína Tučapského, mnoho z nich ve světové premiéře. Spolupracoval s předními našimi i světovými dirigenty Wolfgangem Sawalischem, Zubinem Mehtou, Claudiem Abbadem, Danielem Barenboimem, Liborem Peškem, Vladimírem Válkem, Jiřím Bělohlávkem a dalšími při provedení vrcholných děl světové hudební tvorby. Zvláštní kapitolou byla spolupráce s bratrem Zdeňkem Košlerem, po hříchu nepřilíš četná, ale vždy velmi dobře přijímaná (např. v Japonsku).

Často byl zván do porot mezinárodních soutěží sborového zpěvu (Verona, Gorizia, Spittal, Jersey, Arnheim, Azzano ad.) Své umělecko-organizační schopnosti uplatnil rovněž jako zakladatel a umělecký ředitel Mezinárodní soutěže pěveckých sborů Praga Cantat (dříve Pražské dny sborového zpěvu), či jako iniciátor a hlavní myšlenkový tvůrce sborového cyklu koncertů neprofesionálních sborů Pocta tvůrcům, k jehož spoluporaďání získal i Českou filharmonii.

Významná byla i jeho činnost pedagogická. Od roku 1993 vyučoval obor sborové dirigování na Pražské konzervatoři, o rok později se stal pedagogem stejného oboru na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Pod jeho vedením vyrostlo několik výrazných dirigentských osobností (např. Marko Ivanovič, Tomáš Brauner, Robert Jindra, Jan Kučera, Jiří Petrdlík, Solon Kladas, Jakub Zicha).

20. prosince 2010 převzal z rukou ministra kultury Jiřího Bessera medaili Artis Bohemiae Amicis.

Zemřel 20. září 2016 na své milované chalupě ve Všebořicích na Vysočině.

Martin Gurbal' – bas

Martin Gurbal' pochází ze Slovenska. Zpěv vystudoval na Konzervatoři v Košicích ve třídě prof. Ľudmily Šomorjaiové (1991-1997). S úspěchem se zúčastnil několika pěveckých soutěží, stal se mj. absolutním vítězem Mezinárodní soutěže Antonína Dvořáka v Karlových Varech (1996), získal 2. cenu v soutěži Mikuláše Schneidera-Trnavského a v soutěži Lucie Popp v Bratislavě.

V letech 1995-2001 byl sólistou opery v Košicích a od roku 2001 je sólistou Národního divadla moravskoslezského v Ostravě.

Pravidelně hostuje v Národním divadle v Brně, Slovenském národním divadle, v Českých Budějovicích, Olomouci, Opavě, v Krakově a dalších.

Na svém repertoáru má základní role svého oboru, mezi které patří mj. Mozartův Sarastro (*Kouzelná flétna*), Bartolo (*Figarova svatba*), Guglielmo a Don Alfonso (*Così fan tutte*), Donizettiho Don Pasquale (*Don Pasquale*), Verdiho Zachariáš (*Nabucco*), Král a Ramfis (*Aida*), Gounodův Mefistofeles (*Faust*), Čajkovského Gremin (*Evžen Oněgin*), z českého repertoáru Smetanův Kecal (*Prodaná nevěsta*), Dvořákův Vodník (*Rusalka*), Janáčkův Revírník (*Příhody lišky Bystroušky*).

Často vystupuje také jako koncertní pěvec, např. v Dvořákových dílech *Stabat Mater*, *Te Deum*, *Requiem*, ve Verdiho *Requiem*, v Janáčkově *Glagolské mši*, v různých písňových cyklech romantických autorů i méně známých dílech. Spolupracuje s filharmonickými orchestry v Bratislavě, Košicích, Krakově, Katowicích, Budapešti, s Pražskou komorní filharmonií a jinými.

Paolo Lardizzone – tenor

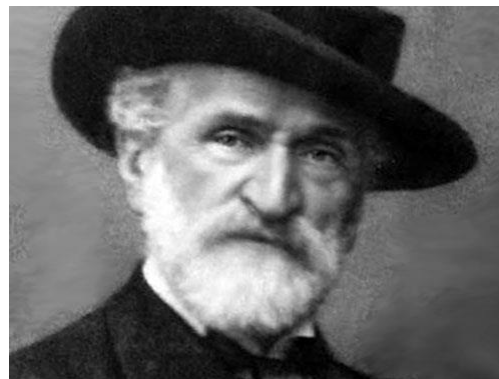
Tenorista **Paolo Lardizzone** se narodil v italském městě Militello. Zde začal studovat zpěv pod vedením Giacoma Rocchettiho a později u Nazzarena Antinoriho v Accademii Beniamino Gigli v Recanati a později u Giorgioa Mrighiho v Jesi. Jeho operní debut se uskutečnil v roce 2007 rolí Manrica ve Verdiho *Trubadúrovi* na milánském Festivalu Castello Sforzesco. V roce 2008 se s velkým úspěchem poprvé zhostil role Vévody z Mantovy ve Verdiho *Rigolettovi*, pod taktovkou P. Gelminiho. Jeho doménou jsou stěžejní tenorové role v operách G. Verdiho (*La Traviata*, *Rigoletto*, *Aida*, *Macbeth*) a G. Pucciniho (*Manon Lescaut*, *Tosca*, *Turandot*), dále Turiddu v *Sedláku kavalírovi* od P. Mascagniho, či Don José v Bizetově *Carmen*.

V sezóně 2013/2014 zpíval Alfreda ve Verdiho *Traviatě* na Mezinárodním festivalu v Pekingu, Vévodu z Mantovy v *Rigolettovi* v Boloni a Parmě, Cavardossiho v *Tosce* ve Spoletu, Manrica v opeře *Trubadúr* v Trentu a doktora Fausta ve *Faustovi* ve Splitu. Vrcholem sezóny byla role Vévoda z Mantovy (*Rigoletto*) v rámci Worldvision pod taktovkou Zubina Mehty. Na podzim roku 2014 zpíval Radamese (*Aida*) také v Káhiře a podnikl turné po Německu a Rakousku s Compagnia d'Opera Italiana v roli Alfreda ve Verdiho *Traviatě*. Na sklonku téhož roku účinkoval v roli Cavaradossiho (*Tosca*) při slavnostním otevření Villa Argentina.

V Čechách působí od ledna 2015, kdy velmi úspěšně ztvárnil role Cania v *Komediantech* a Turiddu v *Sedláku kavalírovi* v divadle v Plzni. Zde dále dostal příležitost vystoupit jako Macduff (Verdi: *Macbeth*), Edgar (Puccini: *Edgar*) či Radames (Verdi: *Aida*). Pohostinsky vystupuje rovněž v Jihočeském divadle České Budějovice.

Věnuje se rovněž kantátovému a oratornímu repertoáru, v roce 2015 vystoupil ve Francii v Mozartově *Requiem* a v říjnu 2016 byl sólistou v *Requiem* G. Verdiho v provedení Novolužické filharmonie v německém Görlitz.

Giuseppe Verdi: Messa da Requiem

Giuseppe Verdi (1813-1901) napsal své Requiem v roce 1874 při příležitosti prvního výročí úmrtí slavného italského básníka Alessandra Manzoniho. Po smrti skladatele Gioachina Rossiniho v roce 1868 navrhl Verdi, aby na jeho počest několik italských skladatelů společně složilo *Requiem*, a sám vytvořil závěrečnou část, *Libera me*. V průběhu dalšího roku Verdi s dvanácti dalšími proslulými italskými skladateli té doby skutečně „Mši za Rossiniho“ dokončili. Její premiéra se

měla uskutečnit 13. listopadu 1869, na první výročí Rossiniho smrti. 4. listopadu, devět dnů před premiérou, ji ale organizační výbor zrušil, přestože Verdi byl sám členem organizačního výboru.

22. května 1873 zemřel italský spisovatel a humanista Alessandro Manzoni, kterého Verdi po celý svůj život velmi obdivoval a se kterým se setkal v roce 1868. Když se Verdi dozvěděl o jeho smrti, rozhodl se, že zkomponuje sám celé *Requiem* pro Manzoniho. V červnu odcestoval do Paříže, kde zahájil práci na *Requiem* a dal mu formu, kterou známe dnes. Součástí je i upravená verze *Libera me* složená původně pro Rossiniho.

Requiem bylo poprvé uvedeno 22. května 1874 v kostele sv. Marka v Miláně při příležitosti prvního výročí Manzoniho smrti. Dirigoval jej sám Verdi a sólisty byli slavná sopranistka českého původu Tereza Stolzová, dále Maria Waldmannová (mezzosoprán), Giuseppe Capponi (tenor) a Ormondo Maini (bas).

Historie provedení *Requiem* ve 20. století má mnoho mezníků, z nichž ovšem jeden naprosto vyniká. V letech 1943 a 1944 bylo Verdiho *Requiem* 16 krát uvedeno vězni koncentračního tábora v Terezíně pod vedením Rafaela Schächtera v mimořádně obtížných podmínkách - účinkující měli pouze jediný notový záznam s klavírním doprovodem, takže každou část bylo nutné se naučit nazpaměť. Zkoušky probíhaly v temném, chladném a vlhkém sklepení s jediným poškozeným klavírem po dlouhých dnech nucených prací. Protože se jednotlivá vystoupení konala s velkým časovým odstupem, mnoho zpěváků bylo nacisty popraveno a museli být nahrazeni. Zvláště poslední provedení poskytlo základ pro důstojné sebevyjádření i pro pokus o symbolické sdělení podmínek v táboře při návštěvě delegace Mezinárodního Červeného kříže v roce 1944.

V roce 2006 uvedl americký dirigent Murry Sidlin rekonstrukci tohoto provedení Verdiho *Requiem* ve stejné hale, ve které se konalo vystoupení před Červeným křížem, a zkoušky sboru proběhly ve stejném sklepení, kde původní spoluvězni zkoušeli. Koncert byl jako mimořádná akce zahrnut do programu festivalu Pražské jaro a součástí sboru byli rovněž děti přeživších, kteří zpívali společně se svými rodiči, sedícími v publiku.

Anda-Louise Bogza – soprán

Anda-Louise Bogza, sólistka Opery Národního divadla, vystudovala klavír, cembalo a zpěv na Konzervatoři "George Enesca" v Bukurešti a na pražské Akademii múzických umění. Vystoupila ve Vídeňské a Berlínské Státní opeře, v Německé opeře Berlín, v opeře v Lipsku, v Bavorské státní opeře v Mnichově, ve frankfurtské opeře, v drážďanské státní opeře Semperoper, v Arena di Verona, v Teatro dell'Opera v Římě, v New Israeli Opera v Tel Avivu, v Národní opeře Bordeaux, Bukurešť, Bratislava a Paříž, v Grand Théâtre Luxembourg, ve Státní opeře Hamburk, Budapešť a Praha, v Janáčkově opeře v Brně, v Královské opeře v Kodani, v Teatro de la Maestranza v Seville, v Tokiu v Suntory Hall, v opeře Marseille, v bruselském královském Théâtre Royal de la Monnaie, v Teatro Filarmonico ve Veroně, v amfiteátru Odeon Akropolis Athény a v Royal Albert

Hall v Londýně.

Na svém repertoáru má přední role lyrického a dramatického oboru, mezi které patří Mozartova Hraběnka (*Figarova svatba*) a Donna Anna (*Don Giovanni*), Verdiho Aida (*Aida*), Leonora (*Trubadúr*), Abigaille (*Nabucco*), Desdemona (*Otello*), Amélie (*Maškarní ples*), Pucciniho Tosca (*Tosca*), Turandot (*Turandot*), Minnie (*La Fanciulla del West*), Giorgetta (*Plášť*), Manon (*Manon Lescaut*), Sina (*Hans Krása - Zásnuby ve snu*), Janáčková Jenůfa (*Její pastorkyňa*) a Kát'a (*Kát'a Kabanová*), Dvořákova *Rusalka*, Čajkovského Eliza (*Piková dáma*) a Mascagniho Santuzza (*Sedlák kavalír*).

Pro firmu Decca nahrála operu Pavla Haase *Šarlatán* (Rosina), pro Arte Nova Classics *Trubadúra* a *Album italských árií*. Získala První cenu a Cenu publika na Mezinárodní pěvecké soutěži ve Vídni a Cenu Thálie za roli Minnie v opeře G. Pucciniho *La Fanciulla del West*.

Spolupracovala s dirigenty jako: Zubin Mehta, Maurizio Arena, Fabio Luisi, Günter Neuhold, PierGiorgio Morandi, Renato Palumbo, Marco Armiliato, Adam Fischer, Ascher Fisch, Dan Ettinger, Niksa Bareza, Michael Jurovski, F. M. Carminati, Jiří Bělohávek, Carlo Franci, Jim Wang, John Fiore, Hilary Griffiths, Marco Balderi, Claudio Desderi, Vjekoslav Sutej, Leopold Hager, Jun Märkl, Alexander Vedernikov a režiséry jako: Franco Zeffirelli, Robert Carsen, Hugo de Ana, Nicholas Joel, Graham Vick, Filippo Crivelli, Johannes Schaaf, Alberto Fassini, Manfred Schweigkofler, Mario Corradi, Stefan Herheim, Götz Friedrich, Vladimír Morávek, Mario Pontiggia a další.

Spolupracuje také se známými orchestry jako Česká filharmonie, BBC Symphony Orchestra Londýn, Staatskapelle Drážďany, Gewandhausorchester Lipsko a Stuttgartský filharmonický orchestr.

Stanislava Jirků – mezzosoprán

Zpěv vystudovala na konzervatoři v Teplicích pod vedením Jitky Slavičkové a dále na Akademii múzických umění v Praze ve třídě Ivana Kusnjera. V roce 1999 se zúčastnila mezinárodních interpretačních kurzů v Piešťanech u Gabriely Beňáčkové (operní a oratorní tvorba) a Petera Mikuláše (tvorba písňová). V letech 2000 a 2002 pak získala stipendium na Internationalen Sommerakademie Prag-Wien-Budapest do Rakouska, kde pod uměleckým vedením prof. Ralfa Döringa absolvovala několik koncertů. Od sezony 2005/2006 je sólistkou Opery Národního divadla, kde nastudovala role jako Händelův Goffredo (*Rinaldo*), Mozartova Dorabella (*Così fan tutte*), Druhá dáma (*Kouzelná flétna*) a Cherubino (*Figarova svatba*), Třetí žínka (*Dvořák: Rusalka*), Mercedes (Bizet: *Carmen*), Frances (Britten: *Gloriana*) ad. Spolupracovala také s Národním divadlem Brno

(Třetí žínka a Ježibaba v *Rusalka*, Verdiho Maddalena v *Rigoletto*, Prokofjevova Soňa ve *Vojně a míru* ad.), s Divadlem F. X. Šaldy v Liberci a se Severočeským divadlem Ústí nad Labem. S inscenací Opery Národního divadla *Rinaldo* (Händel) se úspěšně představila v Grand Théâtre de Luxembourg, ve francouzském Caen, Rennes a v L'Opéra Royal de Versailles. Věnuje se též koncertní činnosti (např. *Stabat Mater* J. K. Vaňhala, Mozartova *Korunovační mše* a Beethovenova 9. symfonie v rámci Smetanovy Litomyšle nebo *Janovy pašije* Arvo Pärta v rámci Pražského jara). V zahraničí pak pravidelně koncertuje ve Španělsku, ale i v Německu, Holandsku a Francii. S Pražským komorním orchestrem realizovala v září 2004 nahrávku *Vánoční hudba z Vatikánu* s dirigentem Toshiyukim Shimadou pro Portland Symphony orchestra. V roce 2007 pro Český rozhlas natočila cyklus písní Miroslava Kubičky *Písně o skryté kráse*. V květnu 2011 vystoupila s BBC Symphony Orchestra (pod vedením Jiřího Bělohávk) jako Ludmila při koncertním provedení Smetanovy *Prodané nevěsty* v Londýně, ze kterého byla pořizena nahrávka pro Harmonia Mundi. Spolupracovala s Českou filharmonií (Mendelssohn: *Eliáš*, dirigent Helmuth Rilling), Severočeskou filharmonií Teplice, Jihočeskou filharmonií, Pražskou komorní filharmonií, Zlínskou filharmonií, Pražským symfonickým orchestrem, Pražským komorním orchestrem, Zagrebskými sólisty, s Collegiem 1704 a s řadou dalších orchestrů a komorních ansámbľů.